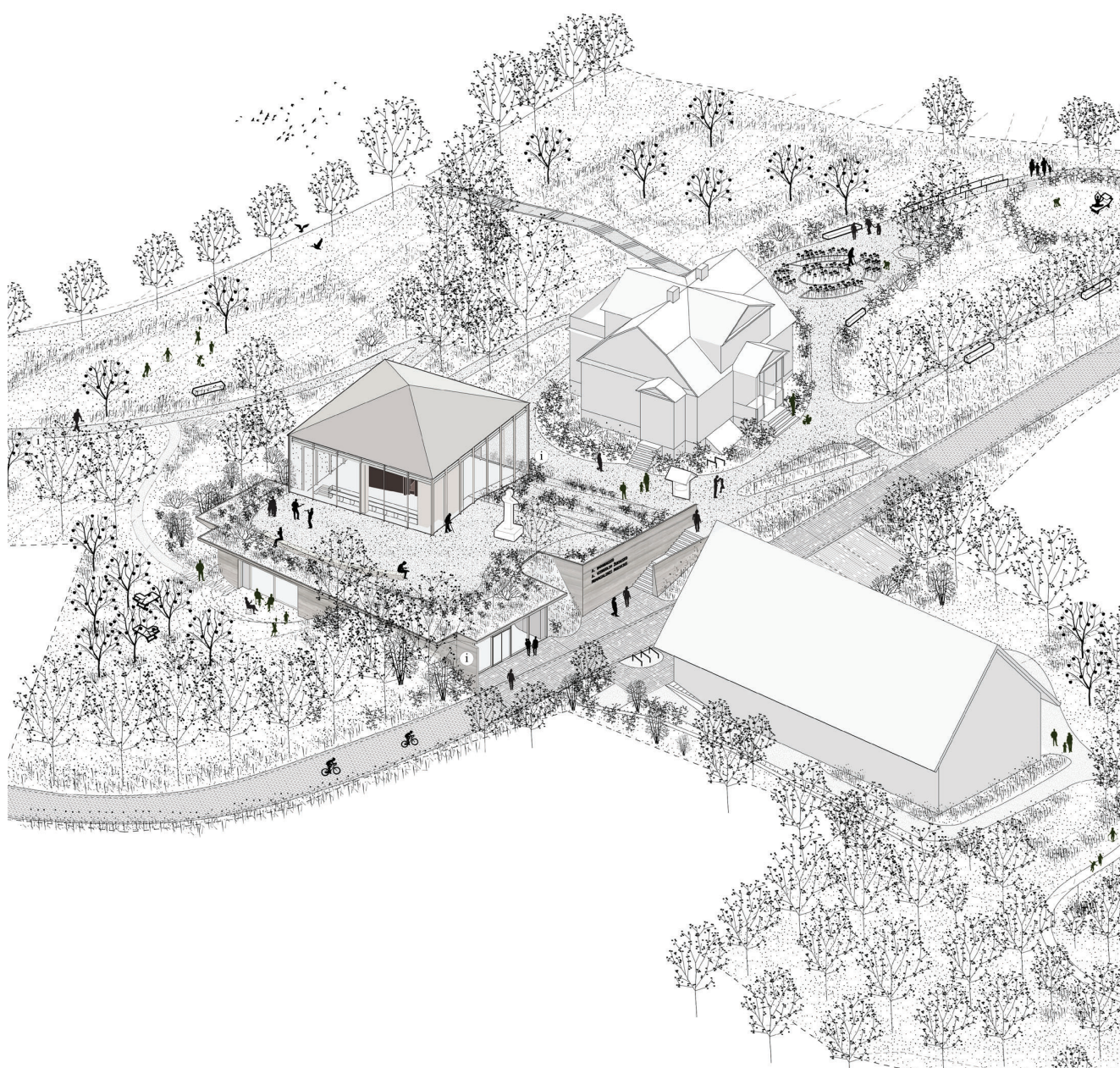

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

**MUZIEJINĖS KALVOS, ANYKŠČIUOSE,
INFRASTRUKTŪROS ATNAUJINIMO
IR KOMPLEKSINĖS PLĖTROS ATVIRO
PROJEKTO KONKURSAS**

Pasiūlymo vizija

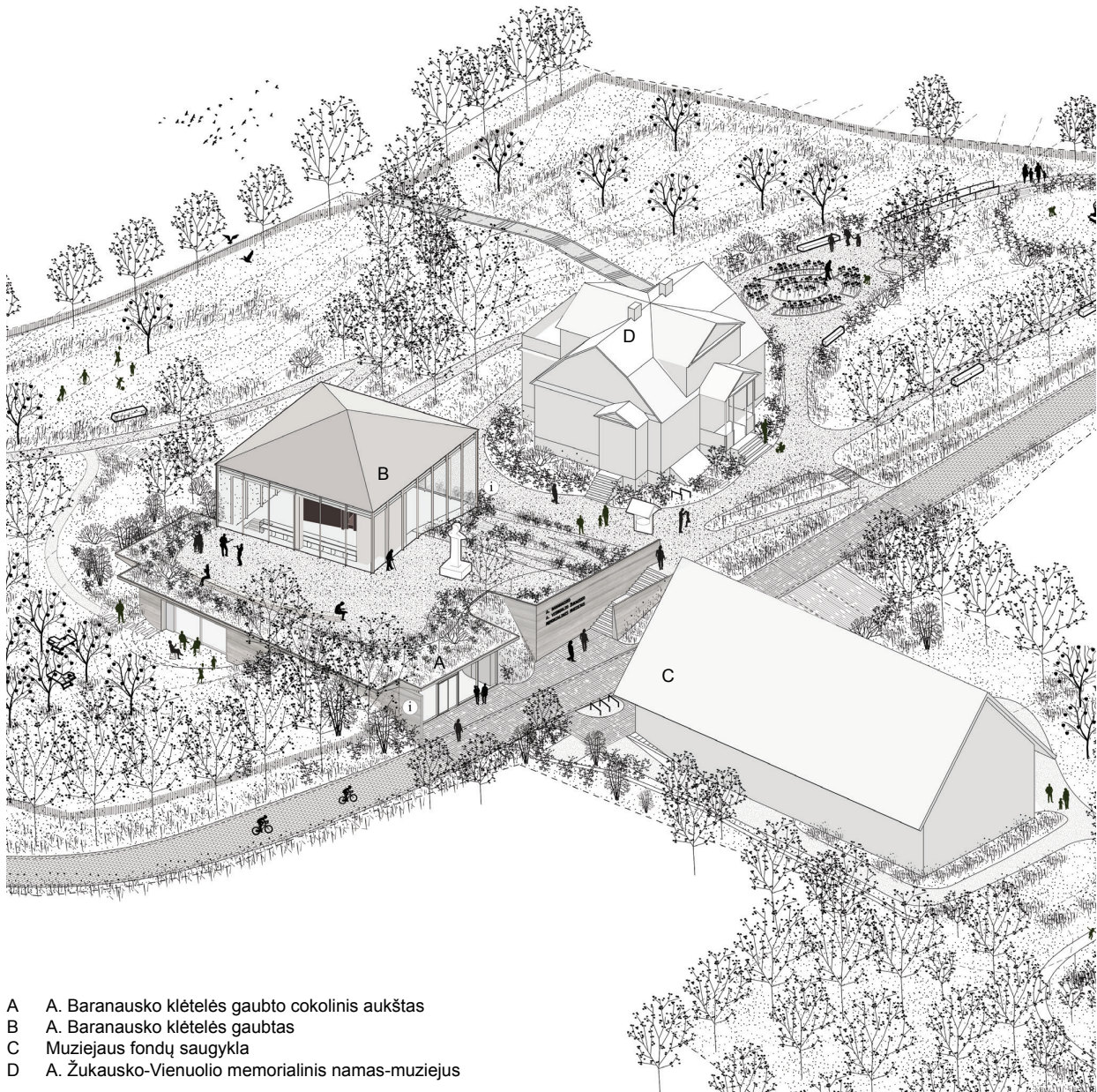
Anykščių muziejinės kalvos ansamblis ir sodyba yra vieša miesto erdvė, skirta pažinimui, poilsiui ir susitikimui. Išryškinami 20 a. pr. sodybos bruožai - pastatų, augalų ir supančio kraštovaizdžio vienovė ir organiškasis ryšys su gamtine aplinka.

Siūlome minimaliomis priemonėmis apjungti ansamblio pastatus ir teritoriją į kelis pažinimo scenarijus, urbanistiškai tęsiant ryšius su miesto centru, žaliosiomis viešosiomis erdvėmis ir kartu išlaikant teritorijos savitumą. Priemonės: ansamblio jėgimų ir srautų aiškus organizavimas, visiems pritaikyta sodybos takų sistema apjungianti lauko eksponatus ir vidaus erdves į bendrą visumą.

Naujojo A. Baranausko klėtelės gaubto pagrindinis tikslas yra eksponuoti klėtelę ir sukurti palankius lankytojų judėjimo ryšius bendroje muziejinės kalvos lankymo patirtyje. Šiuolaikiniam muziejui reikalingo dinamiško funkcionalumo kompleksui suteikia reljefe talpinamas apatinis pastato tūris.

TURINYS

1.	MIESTOVAIZDIS	2
1.1	Ansamblio urbanistinė vizija	
1.2.	Ansamblio teritorijos kraštovaizdžio tvarkymo sprendiniai	
2.	ARCHITEKTŪRINĖ IDĖJA	6
2.1	Architektūrinė pastato koncepcija	
2.2	Pastato architektonika	
2.3	Pastato fasadai ir ryšys su aplinka	
3.	VIDAUS ERDVIŲ KONCEPCIJA	7
3.1	Funkciniai ryšiai	
3.2	Lankytojo patirtis	
3.3	Paveldo atvėrimas ir eksponavimas	
4.	KONSTRUKCINIAI IR INŽINERINIAI SPRENDIMAI	9
4.1	Konstrukcija	
4.2	Mikroklimatas	
4.2	Tvaraus vystymo aspektai	
4.2	Bendrieji projekto rodikliai	
4.2	Projekto įgyvendinimas	

- A A. Baranausko klėtelės gaubto cokolinis aukštas
 B A. Baranausko klėtelės gaubtas
 C Muziejaus fondų saugykla
 D A. Žukausko-Vienuolio memorialinis namas-muziejus

1.1 ANSAMBLIO URBANISTINĖ VIZIJA

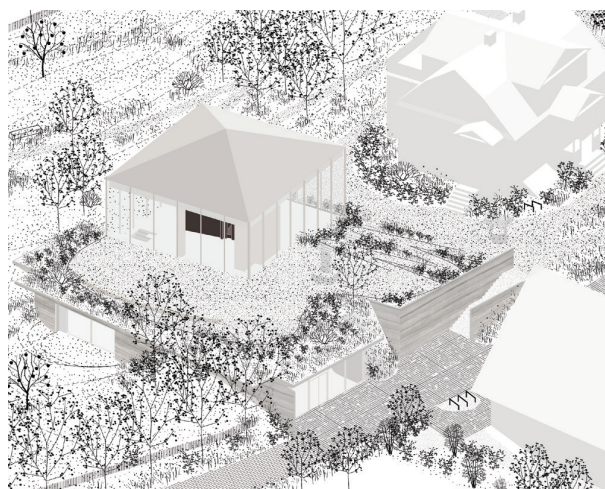
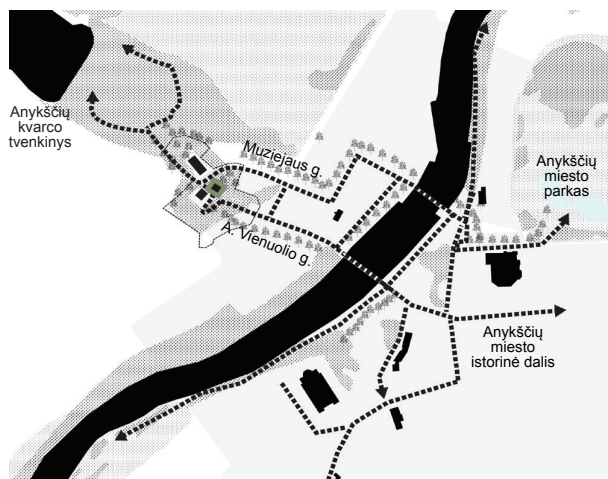
Anykščių muziejinės kalvos ansamblis ir sodyba yra vieša miesto erdvė skirta literatūros ir gamtos pažinimui, ramiam poilsiui ir susitikimui.

Pirmiausia, konkursiniu pasiūlymu išryškinami vietai būdingi XX a. pr. sodybos bruožai - tai yra pastatų, lauko erdvių ir ansamblį supančio kraštovaizdžio vienovė ir organiškas architektūros ryšys su gamtine aplinka. Naujasis ansamblio statinys neslepiamas ir kraštovaizdžio sprendimais yra įtraukiamas į sodybos teritoriją, eksponuoja A. Baranausko klėtelę.

Siūloma minimaliomis kraštovaizdžio kūrimo priemonėmis apjungti ansamblio pastatus ir teritoriją į

bendrą visumą, pozicionuojant ansamblį kaip viešąją erdvę tarp gamtos ir miesto:

- 1 Aiškus pagrindinio ansamblio įėjimo lankytojams ir srautų organizavimas stiprinant ryšius su miestu ir jo gamtine daimi;
- 2 Takų sistema yra plečiama ir leidžia patirti visą teritoriją kaip visumą;
- 3 Takai yra pritaikomi visiems vienodai - atsisakoma laiptų, o išilgęję takai sulėtina lankytoją ir leidžia pažinti sodybos aplinką;
- 4 Siūlomi ansamblio lankymo scenarijai vieningai apima eksponatus pastatuose ir lauke, įveiklina teritoriją.

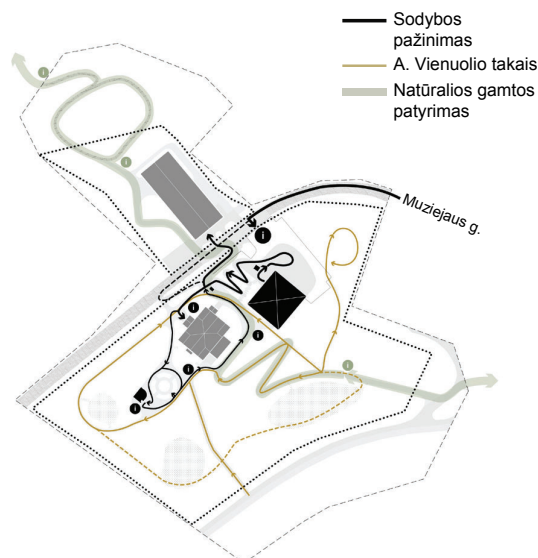
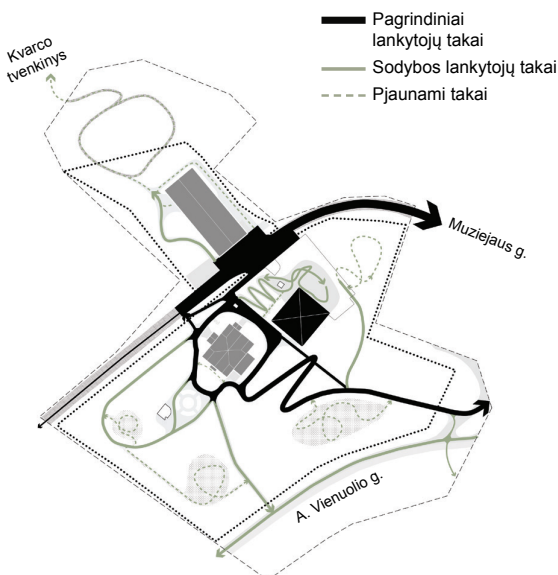
ANSAMBLIS IR JO RYŠYS SU MIESTU

Išskiriami dviejų tipų ansamblio ryšiai su miestu: kultūros takas Anykščių centro link ir žaliasis ryšys Anykščių kvarco tvenkinio link.

Naujojo statinio pritraukimas prie Muziejaus g. ir šioje gatvėje organizuojami įėjimai į ansamblį aktyvina pėsčiųjų srautus, kurie jungiasi į patogų **kultūros maršrutą**: su Anykščių TIC pastatu, J. Karvelio namu, Okuličiūtės dvareliu, Kultūros centru ir kt.

ANSAMBLIO ARCHITEKTŪROS IR KRAŠTOVAIZDŽIO SPRENDINIŲ VIENOVĖ

Klėtelės gaubto cokolinis aukštas funkciškai ir medžiagiškai integruojamas bendrame kraštovaizdyje. Nors jo fasadai yra gan atviri, bet penktasis fasadas, t.y. stogo terasa, skirtas eksponuoti A. Baranausko klėtį, A. Baranausko biustą ir interpretuojamą A. Baranausko gėlių darželį. Kultūros renginių zona prie A. Baranausko klėties ir atvira panorama į miestą išskiria sodybą miesto erdvių kontekste.

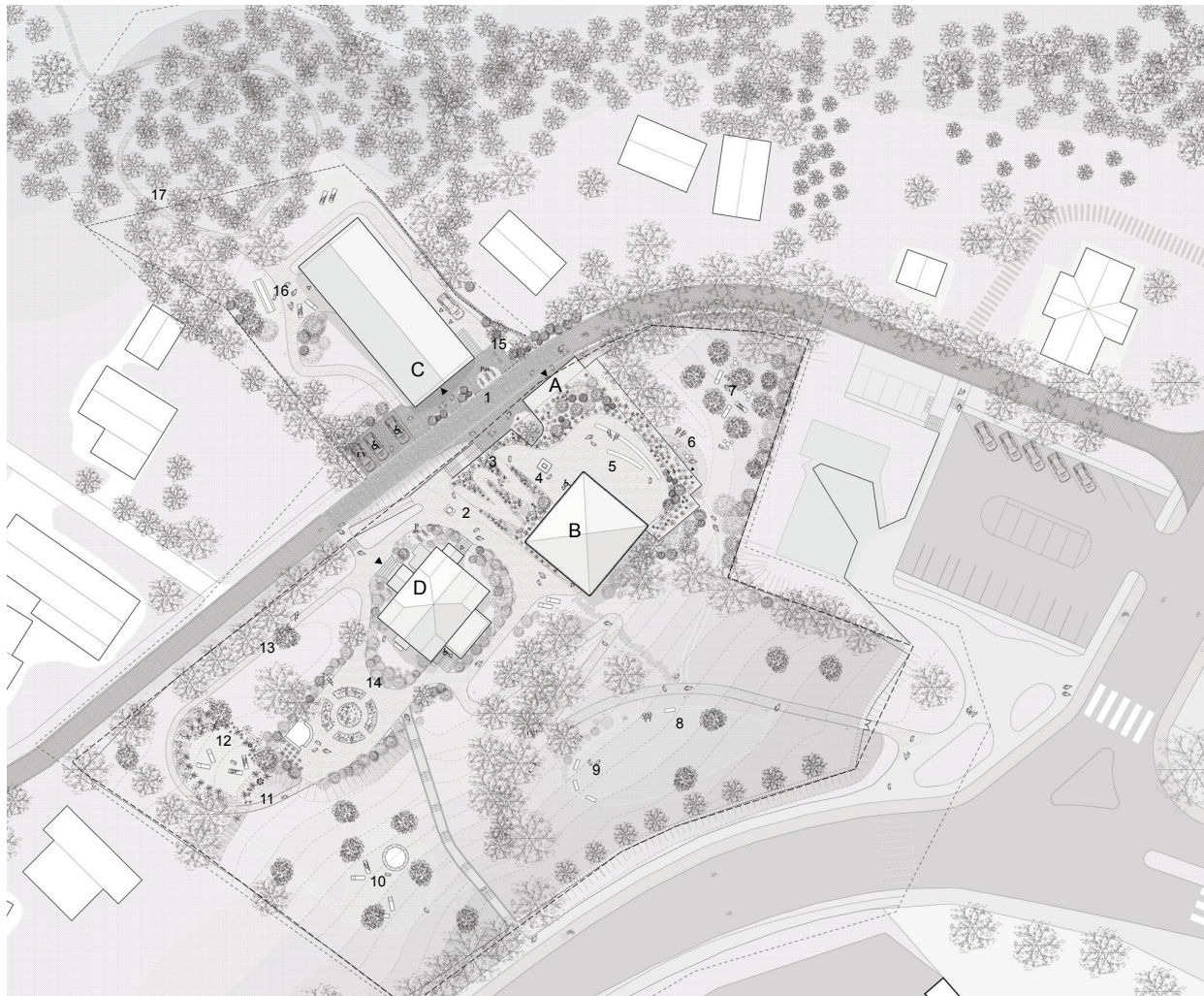
JUDĖJIMO SRAUTAI IR TAKŲ SISTEMA

Esami ansamblio takai yra papildomi atsisakant judėjimo barjerų ir pritaikant lauko erdves visiems vienodai. Kertantis sodybą takas nuo A. Vienuolio g. iki Anykščių kvarco tvenkinio - ramaus pasivaikščiojimo takas - lėtas, natūraliai atkartojantis esamą reljefą ir skirtas sodybos ansamblio patyrimui per gamtą.

Išnaudojus teritorijos reljefą, kuriama 3 lygių takų sistema, kuri skirtingomis priemonėmis eksponuoja ansamblio teritoriją: pagrindiniai takai (1.5 m, rišta ir laisva žvyrinė danga) apjungiantys svarbiausius sodybos elementus, siauri sodybos takai (1-1.2 m, žvyrinė danga) ir pjaunamos pievos takai (0.8 m).

3 ANSAMBLIO LANKYMO IR PAŽINIMO SCENARIJAI:

1 Sodybos pažinimas. Pagrindinis lankymo scenarijus, jis apima bendrą vidaus ekspozicinių erdvių lankymą (su bilietu) ir teminius sodybos pažinimo maršrutus lauko erdvėse. / **2 A. Vienuolio takais.** Ansamblio teritorija yra miesto vieša erdvė ir projekte siekiama kurti laisvai visiems prieinamą ir malonią laisvalaikio gamtoje erdvę. / **3 Natūralios gamtos patyrimas.** Lietuviškos sodybos natūralumas be ribų patiriamas takais nuo Šventosios upės iki Anykščių kvarco tvenkinio.

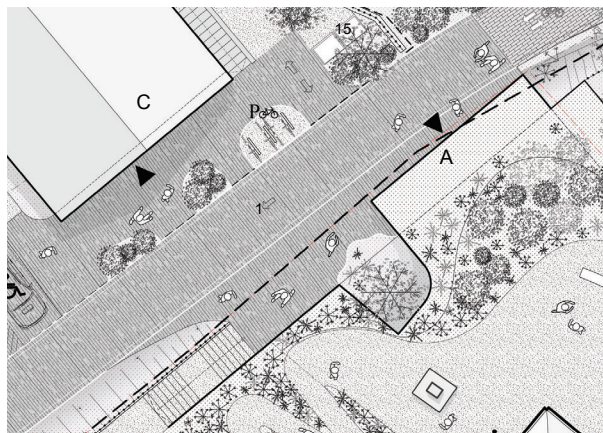

SKLYPO SUTVARKYMO PLANAS

A	A. Baranausko klėtelės gaubto cokolinis aukštas	1	Komplekso pagrindinio įėjimo zona Muziejaus g.	11	Tiltelis
B	A. Baranausko klėtelės gaubtas	2	Šulinys	12	Vaistažolių sodas, panoraminė pjaunamos pievos aikštelė su gultais
C	Muziejaus fondų saugykla	3	A. Baranausko gėlynas	13	Beržų takas su suoliukais
D	A. Žukausko-Vienušio memorialinis namas-muziejus	4	A. Baranausko paminklas (biustas)	14	Gėlynas (gėlių klomba), A. Žukausko - Vienušio kapas
		5	Terasa renginams	15	Aptarnavimo zona (šiukšlių konteineriai, privažiavimai aptarnavimui)
		6	Kavinės terasa - įduba	16	Darbuotojų ir lankytojų poilsio zona
		7	Obelių sodas su poilsio vietomis	17	Pažintinis takas, tęsimas už sklypo ribos
		8	Pjaunamos pievos aikštelė žaidimams		
		9	Vaikų žaidimai		
		10	Pjaunamos pievos aikštelė poilsiui, stalas susitikimams, sodas		

Komplekso pagrindinio įėjimo zona Maironio g.

A. Baranausko klėties gaubtas ir darželis

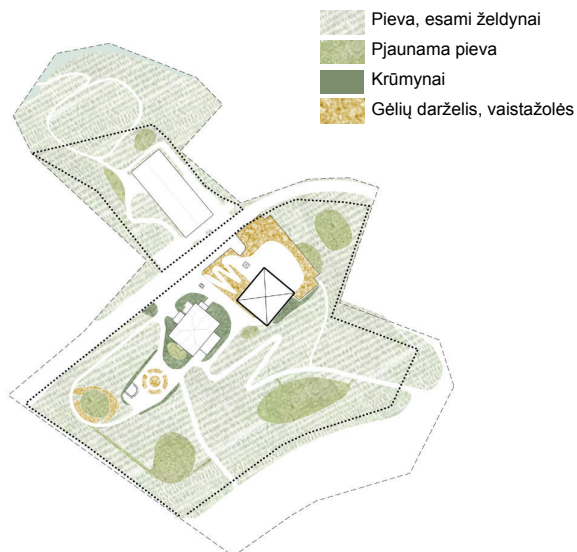
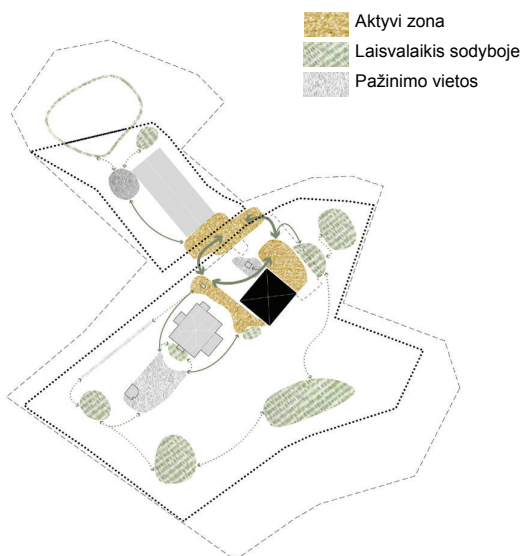
APŽELDINIMO KONCEPCIJA

Sodybos apželdinimo koncepcija remiasi "grįžimo atgal į gamtą" (ang. rewilding) principais.

Kaip įkvėpimo šaltinis koncepcijai naudojamas senosiose fotografijose ir literatūroje pateikiamas natūralus lietuviškos sodybos vaizdinys. Tai - gausiai apaugusios pievos ir A. Vienuolio išminti takai, tai - lietuviškos gėlės ir krūmynai, obelys, kurių vaisius skindavo miestelėnai, beržai po kuriais galima pasėdėti ar pagulėti.

TERITORIJOS MEDŽIAGOS

Naudojamos natūralios medžiagos pabrėžia svarbų komplekso ryšį su gamta. Žvyrinė takų danga yra naudojama visiems takams, o siauri takeliai sudaryti iš nedidelių akmens blokų. Vietoj laiptų šlaituose įrengiamos rąstų pakopos - kaip miške, o pievose pjaunamos aikštelės ir takai pabrėžia tai, kas jau yra. Funkciškai natūralios ir vietinės medžiagos taikomos siekiama tvarumo, o estetiškai - lietuviškos sodybos paprastumo.

FUNKCINĖS ZONOS

Numatomos 3 skirtingų charakterių funkcinės zonos:

1 Aktyvios zonos centre. Ansamblio pagrindinių įėjimų zonos Muziejaus g., terasa prie A. Baranausko klėtelės renginiams. / **2 Pažinimo vietos.** Paveldo vertybių pažinimo ir lauko ekspozicinės zonos, jų pagrindinė funkcija - edukacija. / **3 Laisvalaikio sodyboje zonos.** Kavinės lauko terasa su obelių sodu, sodybos pažinimas per jos gamtą, zonos leisti laiką - žaidimai, bendras stalas skaitymams ir susitikimams, lauko židiny, suoleliai tarp beržų pailsėti, gultai prigulti vaistažolių darže, panoramų vietos.

ŽELDYNŲ ZONOS

Įvertinus esamą sodybos situaciją kuriamos apželdinimo zonos, kurios darniai pereidamos viena po kitos formuoja lauko "kambarius".

Visa konkurso teritorija skiriama į natūralią žydinčią pievą ir į pjaunamą pievą. Esamas A. Vienuolio gėlynas (raudonos tulpės, viduryje balti narcizai*) papildomas gėlynu prie A. Baranausko klėtelės (buv. gėlynas - karkliukai, levažandžiai, rezetos, bijūnai*), kvapniu vaistažolių daržu už A. Vienuolio kapo. Aplink A. Vienuolio namą sodinami žemi krūmai, bijūnai, agrastai, neskiepytos rožės palei balkoną*. Už klėtelės atkuriamas vaismedžių (obelių) sodas - svarbi sodybos kraštovaizdžio dalis. (* Atsiminimai apie Antaną Žukauską-Vienuolį. Anykščiai, 2002)

2.1 ARCHITEKTŪRINĖ PASTATO KONCEPCIJA

Naujoji siūloma antžeminė architektūra pasižymi nuosaikiu santykiu su A. Vienuolio namu ir aplinkiniu architektūriniu charakteriu. Tai yra objektas kuris nesistengia stebinti ar šokiruoti, pagrindinis jo tikslas yra eksponuoti A. Baranausko klėtelę ir sukurti palankius lankytojų judėjimo ryšius bendroje muziejinės kalvos lankymo patirtyje.

Išskirtinis sodybos reljefas ir racionali funkcinė programa susitinka pastato apatinėje platformoje. Jos tikslas, nustatyti lengvai prieinamą muziejaus lankymo maršrutą ir aprūpinti kompleksą sklandžiai veikiančiomis funkcijomis.

Naujosios architektūros meninę kokybę stengiamasi išreikšti santykiais tarp kultūrinių ir gamtinių pavidalų, subtiliomis konstrukcinėmis, medžiaginėmis priemonėmis kurios pratęstų esamos sodybos komplekso savitumą.

2.3 PASTATO FASADAI IR RYŠYS SU APLINKA

Klėtelės gaubto fasado sprendimai siekia atverti klėtelę ne tik dienos šviesoje, bet eksponuoti ją matomą iš aplinkinių sodybos prieigų. Gaubtas pasižymi fasadų skaidrumu, to jam padeda pasiekti netonuoto išskaidrinto stiklo vitrinos ir tik dvi konstrukcinės kolonos kurias stabilizuoja stogo vainikas sujungtas su laikančia lifto ir ventiliacijos šachta.

Už skaidrių gaubto vitrinų matomos medžio žaliuzės ir konstrukcija demonstruoja tradicinės ir net pačios klėtelės statybinės medžiagos šiuolaikinę transformaciją modernioje formoje. Žaliuzės veikia elektrinės pavaros pagalba, jos skirtos saulės šviesos kontrolei. Dėka šio sprendimo gali būti užtikrinamas mikroklimato efektyvumas, saugios sąlygos eksponatui ir taip pat gaubtas gali tapti vizualiai uždaru, kai to reikia parodų ar paskaitų tikslui.

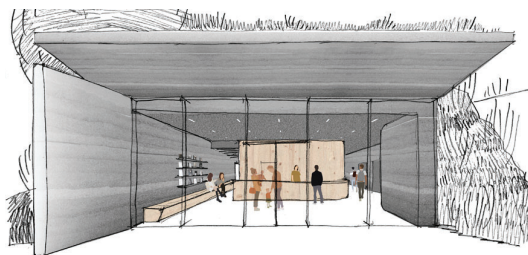
Cokolio fasadai ir konstrukcija projektuojami iš

2.2 PASTATO ARCHITEKTONIKA

Naujai projektuojamą pastatą sudaro cokolinis aukštas ir antžeminis klėtelės gaubtas. Sklypo reljefo paviršius keičia savo aukštį aplink projektuojamą cokolio tūrį, kai kur atverdamas patekimus į pastatą, kai kur panardindamas jį po žeme pratęsia sodybos kiemą ant stogo. Želdintas stogas išsikiša iš cokolio fasadų ir sukuria šešėlį tarp horizontalaus stogo ir minkštų reljefo formų.

Naujasis klėtelės gaubto tūris projektuojamas lygiagretus A. Vienuolio namui. Formos charakteris ramus, nuosaikus A. Vienuolio namo ir aplinkoje vyraujančioms architektūros formoms. Gaubtas projektuojamas kaip sodybos ansamblio dalis, tuo tarpu A. Baranausko klėtelės nelygiagretumas gaubtui atskira ją nuo pastato ir pozicionuoja kaip eksponatą. Netapatus tūrių santykis, taip pat byloja apie klėtelės, kaip į sodybą atkeliavusio objekto, istoriją.

tamsiai pigmentuoto, sluoksniais liejamo betono. Betono išraiška fasaduose pasižymi lengvai stichiška sluoksnių sandara kuri primena geologinio pjūvio iliustraciją. Monolitiškas ir sluoksniuotas pavidalas simboliškai dera su tūriu kuris tarsi gyvena žemėje. Šia medžiagas pasitinka lankytojus prie įėjimo ir lydi viso cokolio aukšto erdvėmis.

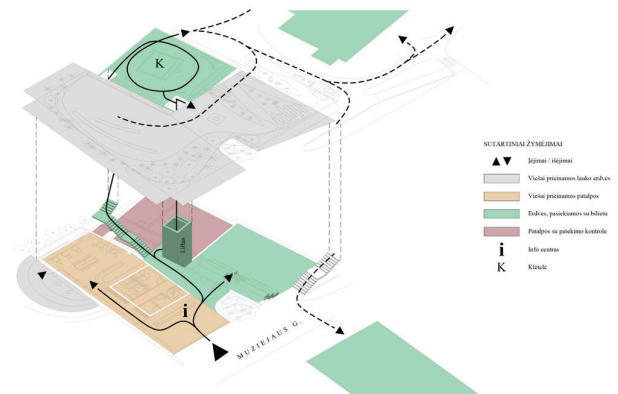
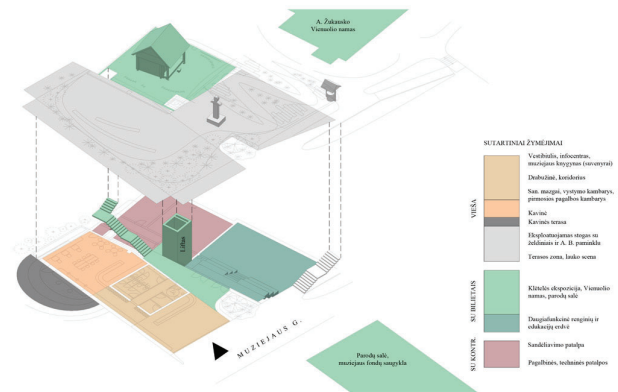

3.1 FUNKCINIAI RYŠIAI

Pastato patalpos grupuojamos pagal tris tipus: viešai prieinamos, pasiekiamos su bilietais ir pasiekiamos personalui su įeigos kontrole. Pagrindinis pastato įėjimas nuo Muziejaus g. lygio patogiai atveda į vestibulį su informacijos centru ir suvenyrais. Čia lankytojai renkasi, ar pirkti bilietą ir sukti dešinien kur prasideda ekspozicijos ir renginių lankymas, ar sukti kairėn ir naudotis viešai prieinama kavine ir san. mazgais.

Siekiant sklandžių ryšių, daigafunkcinė renginių ir edukacijų salė yra tiesiogiai susisiekianti su vestibuliu. Po salės seka klėtelės ekspozicijos lankymas pasiekiamas laiptais arba liftu. Aplink klėtelę, kaip pagrindinį eksponatą organizuojama susijusi ekspozicija, projekcijų ekranas, atsisėdimas - ilgesnių edukacijų atveju. Aplankę klėtelę dalyviai išėiną į sodybos lauką kur gali rinktis ar lankyti ekspoziciją Vienuolio name, keliaujančių parodų salę ar kitas muziejinės kalvos lauko erdves. Vienuolio namo ir parodų salės su archyvu lankymas yra pasiekiamas skaitmeniškai nuskaitant bilietą prie kiekvieno objekto. Eksploatuojamas ir želdintas pastato stogas naudojamas kaip sodybos kiemo tūsa su terasa ir lauko scena literatūros, teatro, muzikos renginiams, paskaitoms šiltuoju metų laiku. Atvira erdvė organizuojama aplink gaubtą su gerai matoma klėtele ir su vaizdu į Anykščių miesto panoramą.

Pagalbinių ir techninių patalpų blokas prieinamas su įeigos kontrole, turi tiesioginį susisiekimą su daigafunkcine sale, holu ir kavine. Racionali lifto pozicija leidžia vienu vertikaliu ryšiu sujungti visus projektuojamus pasto grindų ir stogo terasos lygius, kad jei būtų pasiekiami visiems.

3.2 LANKYTOJO PATIRTIS

Vienas ryškiausias pastato vidaus erdvinis patyrimas nutinka judant į klėtelės ekspoziciją. Siaurėjančioje patalpoje po žeme, lankytojų perspektyvoje matomi dienos šviesos išryškinti laiptai aukštyn. Kylant laiptais pamažu atsiveria Anykščių panorama ir lankytojai atsiduria skaidrioje gaubto erdvėje. Čia vyksta judėjimas ratu aplink klėtelę, galima susipažinti ne tik su pačiu objektu, bet ir jo istorija, kitais artefaktai, dalyvauti ekskursijoje arba paskaitoje. Iš klėtelės yra išėinama į lauką, čia prasideda tolimesnis sodybos komplekso pažinimas. Atsidūrus lauke patogų pasinerti į A. Vienuolio namo pažinimą arba užsukti ant viršutinės terasos - lauko scenos nuo kurios atsiveria platus peizažas.

Daugiafunkcinės renginių ir edukacijų salės poreikiui patalpos lubos yra aukštesnės dėka žemesnės grindų altitudės. Pastato grindų peraukštėjimas išnaudojamas salės sėdimoms vietoms sukurti. Numatomos akustinės priemonės lubų apdailoje ir sienų fragmentuose. Kavinės patalpa turi du atsivėrimus į lauką, vienas langas žvelgiantis į dangų ir vitrina su durimis į pievą su planuojamu obelių sodu. Tai suteikia kavinės patalpai dienos šviesos ir įneša švelnaus gamtinio audinio į interjerą.

3.3 PAVELDO ATVĖRIMAS IR EKSPONAVIMAS

Naujasis klėtelės gaubto tūris yra artimo mastelio ir lygiagretaus užstatymo su Vienuolio namu. Naujojo gaubto architektūrinė išraiška yra nedominuojanti aplinkinės architektūros atžvilgiu. Skaidrūs gaubto fasadai siekia gero klėtelės matomumo sodybos prieigose.

Visi sodyboje esami kultūros paveldo objektai saugomi ir eksponuojami. Aplinka tvarkoma aplink A. Vienuolio kapą, gėlyną, laiptus, šulinį, naudojant pasyvaus

muziejinio fono principą, kurio tikslas harmonizuoti aplinką taip, kad išryškėtų ir atsiskleistų paveldo objektas.

A. Baranausko paminklas su biustu patenka į požeminio pastato statybos zoną, dėka to paminklas pakeičia savo altitudę (1.5 m pakyla aukštyr) tačiau planinė paminklo padėtis nekeičiama, ji išlieka dėkinga naujų erdvių sąlygų kontekste. Biustas įgauna pagarbią aukštesnę padėtį ir pasitinka lauko terasos lankytojus greta gaubte matomos klėtelės.

4.1 KONSTRUKCIJA

Cokolio dalies konstrukciją sudaro laikančios monolitinės sienos, kartu veikiančios kaip atraminės grunto sienos. Sienos sandara susideda iš trijų sluoksnių: sluoksniais pilto armuoto betono, šiluminės izoliacijos ir sluoksniais pilto armuoto betono. Perdengimas taip pat monolitinio betono konstrukcijos su atitinkamais izoliaciniais, filtraciniais, dirvožiamo sluoksniais. Pamatų konstrukcijos būtų parenkamos atsižvelgiant į geologinių tyrinėjimų ataskaitą. Antžeminio klėtelės gaubto atraminę konstrukciją sudaro dvi masyvios kryžmai klijuoto medžio kolonos ir kaip atrama veikianti šachta (lifto ir ventiliacijos). Atramos stabilizuojamos į tam numatytą gelžbetoninę cokolio aukšto konstrukciją. Viršuje atramos sujungiamos kryžmai klijuoto medžio konstrukcijos vainiku laikančiu šlaitinį stogą. Vainiko konsolinė dalis siekia 5.8 m.

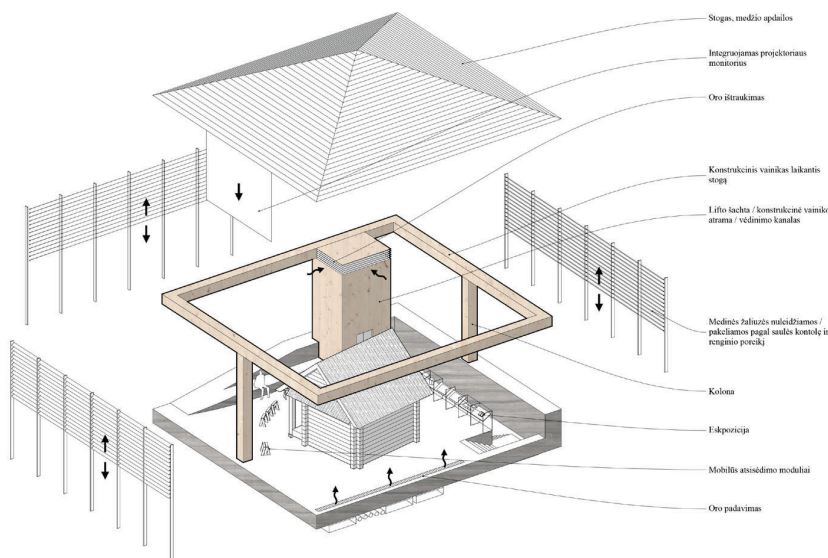
Šviežias oras iš lauko yra paimamas prieduobėje (pav. plane ir pjūvyje), tuomet ortakiais vedamas požemyje ir priklausomai nuo vyraujančios oro temperatūros, yra šildomas arba vėsinaamas požeminio grunto temperatūros. Tokiu būdu oro temperatūros reguliavimui yra sutaupoma energijos. Prie pagrindinių įėjimų ir išėjimų į/iš lauko durų projektuojamos lauko užuolaidos.

Plokščio cokolio aukšto stogo lietaus vandens surinkimo sistema vedama į rezervuarą ir naudojama san. mazguose juodųjų nuotekų nuleidimui.

Istiklintų klėtelės gaubto fasadų poveikį padeda kontroliuoti automatiškai valdomos medinės žaliuzės.

4.4 KITI INŽINERINIAI SPRENDIMAI

Klėtelės ekspozicijos salėje apšvietimas lengvai varijuojamas - derinama tiesioginė ir netiesioginė šviesa t.y. išskaidomas foninis apšvietimas ir akcentinė į objektą nukreipta šviesa. Numatomas

4.2 MIKROKLIMATAS

Klėtelės ekspozicijos salėje yra reguliuojamas mikroklimatas, išlaikoma drėgmė ir temperatūriniai režimai. Rekomendacijos ŠVOK dalies projekto rengėjams: orą sausinti tikslinga centralizuotai, vent. agregato sekcijoje - jį vėsinauti iki reikiamos temperatūros tuo pačiu jis bus ir išsausinamas. Jei bus poreikis orą drėkinti, tam bus naudojami mobilūs oro drėkintuvai.

Klėtelės gaubto stikliniai fasadai dengiami vidinėmis žaliuzėmis kontroliuojančiomis saulės kelią šiltnamio efektą ir tiesioginių spindulių patekimą ant eksponatų. Žaliuzių valdymas turi būti pilnai automatizuotas ir sinchronizuojamas su vėsinimo ir vėdinimo sistemomis.

4.3 TVARAUS VYSTYMO ASPEKTAI

Pastatos siekiama praktiškų ir tvirtų inžinerinių sprendimų naudojančių mažiau energijos. Architektūrinis pastato pavidalas savaime suteikia jam tam tikro energetinio efektyvumo. Patalpos talpinamas po žeme, vertinant tai, kad stogas turi grunto ir želdinių sluoksnį, leidžia lengviau palaikyti norimą vidaus temperatūrą.

dienos apšvietimas panaudojant vitrinas su galimybe jas visiškai uždengti. Apšvietimas - paslankus, lengvai perstumdomas, šviesos šaltinis turi būti maksimaliai atkuriantis spalvas, reguliuojamo intensyvumo.

Visose pastato patalpose, išskyrus technines, yra projektuojama grindinio šildymo sistema. Techninėse patalpose projektuojama radiatorinio šildymo sistema.

4.3 BENDRIEJI STATINIO RODIKLIAI

Projektuojamo pastato bendras patalpų plotas – 605.63 m²

Cokolio aukšto patalpų bendrasis plotas – 476.45 m²

Klėtelės gaubto bendrasis plotas – 129.18 m²

Klėtelės gaubto tūris - 1182 m³

Projektuojamo pastato žemės paviršiaus užstatomas plotas – 568.72 m²

4.4 PROJEKTO ĮGYVENDINIMAS

Vykdam statybos darbus privaloma apsaugoti visus esamus sodybos kultūros paveldo objektus ir projekte saugomus želdinius. Klėtelės pagrindas turi būti stabilizuotas požeminiu spraustiniu perdengimu, turis patalpintas į laikiną statybinį gaubtą sutvirtinantį ir apsaugantį klėtelę.

Betoninės monolitinės trisluoksnės pastato sienos liejamos klojiniuose. Medinės gaubto konstrukcijos gaminamos dirbtuvėse ir atvežamos į aikštelę surinkti. Statybinė technika turi maksimaliai išnaudoti statinio statybos plotą, kuo mažiau naudojant sodybos paviršių.

Vykdam naujo pastato statybos darbus numatoma dalinė muziejaus veikla naudojant A vienuolio namą, parodų salės, archyvo pastatą ir prie jo esantį amfiteatrą, vakarinę sodybos lauko zoną.

